

عنوان مقاله:

کیفیت سبک شعر فارسی در قرن دوازدهم هجری

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 6، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سید احمد عقیلی - دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

جریان ادبی ایران در عصر صفوی متکی بر سبک هندی بود. نظرات مختلف و گاه متناقضی نسبت به این سبک از اواسط قرن دوازدهم (عصرزندیه) تا عصر حاضر وجود دارد. گروهی آن دوره را عصر انحطاط ادبی دانسته اند. در این مقاله به تبیین و توضیح کیفیت و ماهیت شعرفارسی قرن دوازدهم پرداخته می شود. نیمه دوم این قرن در ادبیات نظم و نثر فارسی به دوره تحول ادبی معروف است. بررسی زمینه ها و شرایط تاریخی این تحول ادبی از مسائل مهم پژوهشی است. بررسی و تحلیل نقاط ضعف و قوت جریان ادبی به وجود آمده در این قرن، از دیگر محورهای تحقیقی این مقاله است. نکات قابل توجه در نوشتار حاضر عبارت است از: توجه به دوره تاریخی ای که این جریان ادبی در بستر آن در حال شکل گیری و تکوین حیات خویش است؛ ویژگی شعر و متون ادبی قرن دوازدهم؛ کیفیت و مدت زمان حیات سبک هندی؛ ویژگی ها و تاثیرات تحول ادبی بازگشت که تا دوره معاصر تاثیرات آن ادامه یافته است و نمایندگان برجسته هر سبک و کیفیت متون نظم این قرن.

کلمات کلیدی:

صفویه، افشار و زند، سبک هندی، تحول ادبی، قرن دوازدهم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289734>

